

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Törő és Pallag Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a Holczer, Jákó & Boross Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) és a Bánáti ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt I. rendű alperes (I. rendű alperes címe) a Holczer, Jákó & Boross Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) és a Bánáti Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt II. rendű alperes (II. rendű alperes címe) ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. október 10. napján kelt 8.G.75.205/2001/166. számú ítélete ellen a felperes fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 600.000,- (Hatszázezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a B... 10.962 számú tulajdoni lapon 4146/7. hrsz. alatt felvett, természetben B..., Sport u. 6.szám alatt

lévő, a Magyar Állam tulajdonában álló, 2 ha 4.837 m² alapterületű telephely megjelölésű belterületi ingatlanon lévő, a 10.963 számú tulajdoni lapon 4146/7/A hrsz. alatt felvett, transzformátorház megjelölésű, 66 m² alapterületű; a 10.964 számú tulajdoni lapon 4146/7/B hrsz. alatt felvett, autómosó megjelölésű, 85 m² alapterületű; a 10.865 számú tulajdoni lapon 4146/7/C hrsz. alatt felvett, irodaház megjelölésű 3.410 m² alapterületű, felépítmények a felperes tulajdonában állnak és a 10.962 számú tulajdoni lapon 4146/7. hrsz. alatti ingatlanra a felépítmények mindenkorai tulajdonosát határozatlan idejű tartós földhasználat illetve meg.

A felperes és az I. rendű alperes 1997. július 11-én ingatlan csereszerződést kötöttek, amelynek értelmében a felperes elcserélte a fenti ingatlant az I. rendű alperes tulajdonát képező, B... II. kerület 1728 sz. tulajdoni lapon 1179-8/2 hrsz. alatt felvett és természetben B..., Törökvész lejtő 126. szám alatti, 1.148 m² alapterületű hétvégi ház és udvar, valamint kert megjelölésű belterületi ingatlan egészéhez viszonyított 1/2-ed eszmei tulajdoni illetőségére.

A szerződés 3. pontjában abban állapodtak meg a felek, hogy az ingatlanokat úgy cserélik el, hogy a felperes az I. rendű alperes tulajdonát képező ingatlan tulajdonosa, míg az I. rendű alperes ingatlan felépítmények tulajdonosa lesz. A felperes tulajdonában lévő az ingatlan felépítményeket elővásárlási jog terheli, azonban a szerződés csere jellegére tekintettel a tulajdonostársak és az elővásárlási jog jogosultjának a Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóságának elővásárlási jogról történő lemondó nyilatkozata nem feltétele a csereszerződés érvényességének.

A szerződés 5. pontjában a szerződő felek az ingatlan felépítmények és az ingatlan illetőség értékét úgy határozták meg, hogy az I. rendű alperes tulajdonában lévő ingatlan illetőség értéke 500.000,- USD-nek megfelelő forintösszeg, míg a felperes tulajdonában lévő ingatlan felépítmények értékét 1.500.000,- USD-nek megfelelő forintösszegben állapították meg az 1997. július 7-én érvényes MNB deviza középárfolyamon számítva. Így az I. rendű alperes ingatlan illetőségének értékét 94.025.000,- Ft-ban, a felperesi ingatlan felépítményének értékét 282.075.000,- Ft-ban határozták meg.

A szerződés 6. pontjában rögzítették a felek - a csere tárgyat képező ingatlanok értékének eltérésére tekintettel -, hogy az I. rendű alperes a felperes birtokába és tulajdonába adja a kizárólagos tulajdonát képező 100 db GAZ 3309 TD típusú 4,5 tonna tehergépkocsikat a felek által kölcsönösen megállapított 10.000,- USD/db, összesen 1.000.000,- USD vételáron Budapest-Gyál, Záhony vámszabadterületi átadással.

A felperes és az I. rendű alperes 1997. szeptember 22-én az ingatlan csereszerződést azzal módosították, hogy az I. rendű alperes a felperes tulajdonát képező felépítményeket ingatlanforgalmi tevékenysége körében kívánja megszerezni, és a tehergépkocsikat Kijev-Pavlográd vámszabadterületi átadással adja át az I. rendű alperes a felperes részére.

A felperes a 2001. január 30-án kelt nyilatkozatával elállt a Ptk. 300. §-a alapján az ingatlan csereszerződéstől arra hivatkozva, hogy a szerződés feltételeinek és kötelezettség vállalásának I. rendű alperes általi megsértésére tekintettel kérte 15 napon belül az eredeti állapot helyreállítását.

A felperes az elsőfokú bírósághoz 2001. február 16-án benyújtott és módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes és az I. rendű alperes között nem jött létre a csereszerződés a Ptk. 215. §-a és az 1979. évi Magyar-Szovjet Kormányközi Megállapodás 2. cikk (1) bekezdésére figyelemmel, mivel a csereszerződéshez a Magyar Állam a hozzájárulását nem adta; másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy az ingatlan csereszerződés felperes 2001. január 30-án történt elállása folytán 1997. július 11. napjára visszamenő hatállyal megszűnt. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Ptk. 300. § (1), a 320. § (1) és (3) bekezdésére, valamint a Bécsi Konvenció 33. cikkére; kérte az eredeti állapot helyreállítását és a II. rendű alperes tűrésre történő kötelezését.

Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes sem az ingatlan birtokbaadási, sem pedig a tehergépkocsi átadására vonatkozó kötelezettségét nem teljesítette.

A felperes az 1997. július 18-án, valamint az 1997. december 28-án kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvekben foglaltakat vitatta, és arra hivatkozott, hogy a felperes képviselőjében A.R. nem rendelkezett a perbeli ügyletre képviselői jogosultsággal, önálló cégjegyzési joggal és az okiraton szereplő bélyegző nem a felperes hivatalos bélyegzője. Kétségbe vonta azt is, hogy az átadás-átvételi jegyzőkönyvben rögzített események megtörténtek és hogy az okiratok keltezése a valóságnak megfelelnek.

Az I. és a II. rendű alperesek az ellenkérelmükben a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérték.

Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a kormányközi megállapodás nem jogszabály, az elállással kapcsolatban pedig az átadás-átvételi jegyzőkönyvek bizonyítják azt, hogy mind az ingatlannak, mind pedig a gépkocsinak a felperes részére történő birtokba adására sor került.

Az I. rendű alperes előadta, hogy az ingatlan értékesítéséhez elővásárlási jogot alapított magának a Magyar Állam a kormányközi megállapodásban, hogy kontrolálni tudja azt helyzetet is, ha majd a kormányközi megállapodás alapján hozzájárulásra nem lesz szükség. Az elővásárlási jogot 1996-ban átengedte az állami tulajdonban álló önálló gazdasági társaságnak, a ...Rt.-nek. Az elővásárlási jog azonban nem nyílt meg, mivel a felperes nem eladta, hanem csereszerződést kötött az I. rendű alperessel az ingatlan vonatkozásában.

Az I. rendű alperes A.R. képviselői jogosultságának igazolására többek között csatolta munkakönyvének a betétlapját, amely szerint 1994. október 12-től magyarországi meghatalmazott képviselő, munkaviszonya 1999. február 1-jén szűnt meg; továbbá a csereszerződést aláíró V. T. Sz. igazgató 1998-ban írt levelét, amelyben A. R.-t, mint magyarországi képviselőt, jelölte meg.

A tehergépkocsikkal kapcsolatban előadta, hogy azokat a G. Kft. 1996-ban értékesítette az Intervest Investment Ltd. számára, akitől az I. rendű alperes a gépkocsikat megvásárolta. Ennek igazolására csatolta a G. Kft. által kiállított számlák másolatát, a vámáru nyilatkozatok másolatát, amellyel azt kívánta bizonyítani, hogy a tehergépjárművek Ukrajnába kerültek kiszállításra. Az 1997. évi éves beszámolóval pedig ugyancsak azt kívánta alátámasztani, hogy a tehergépkocsikat jogszerűen vásárolta meg és az a tulajdonát képezte mindaddig, amíg azokat a csereszerződés alapján nem értékesítette a felperesnek.

A Fővárosi Bíróság a 2006. október 10. napján kelt 8.G.75.205/2001/166. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű alperesnek 1.286.304,- Ft perköltséget, a II. rendű alperesnek 1.200.000,- Ft ügyvédi munkadíjat.

Határozata indokolásában az elsődleges keresettel kapcsolatban rögzítette, hogy a Budaörsi Földhivatal 1992. november 30-án kelt 5054.245/92. számú határozatával a felperes tulajdonjogát bejegyezte a felépítmények tekintetében, és az elővételi jogát a Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóságának az 1979. július 13-án kelt Kormányközi Megállapodás, az 1992. november 16-án kelt hozzájárulás és az 1992. november 18-án kelt kérelem és meghatalmazás alapján.

A Kormányközi Megállapodás 2. cikk (1) bekezdése szerint a Külügyminisztérium Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatósága 1992. november 16-án hozzájárult elővételi jogának fenntartása mellett a tulajdonjog átruházásához.

Ezzel a tulajdonjog átruházása a felperes részére az Oroszországi Föderáció részéről megtörtént a magyar fél hozzájárulása mellett.

A felperes tulajdonjogot szerzett a Magyar Köztársaság javára, elővételi joggal terhelt a B., Sport u. 6. szám alatt lévő ingatlan felépítményei vonatkozásában.

Ez az ingatlan ezzel kikerült a Kormányközi Megállapodás hatálya alól, mivel a 2. cikk (1) bekezdése értelmében a magyar fél hozzájárulásával az Oroszországi Föderáció átruházta az ingatlan felépítményét és a magyar fél fenntartotta az elővásárlási jogát.

A Budakörnyéki Földhivatal által megküldött iratokból megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a ...Rt. elővásárlási joga az ingatlan-nyilvántartásba 1996. január 1-jével került bejegyzésre, a Diplomáciai Testületet Ellátó Igazgatóság 1992. szeptember 16-án adott hozzájárulása a Kormányközi Megállapodás alapján történt. A Ptk. 373. § (1) bekezdése szerint az elővásárlási jog gyakorlása az adásvétel esetén illeti meg a jogosultat.

Nem akadályozza az elővásárlási jog a tulajdonost abban, hogy a dolgot szabadon elcserélje vagy elajándékozza.

Az elővásárlási jog fennmaradt az ingatlanon. Az I. rendű alperes elővásárlási joggal terheltlen szerezte meg az ingatlan felépítményeknek a tulajdonjogát, így a felperes és az I. rendű alperes között létrejött a csereszerződés, és a Ptk. 215. §-ában foglalt feltételek nem állnak fenn, ezért az elsődleges keresetét elutasította.

A másodlagos keresettel kapcsolatban a bizonyítási eljárás eredményeként megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes 1997. július 18-án kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvet csatolt az ingatlan birtokbavételéről, amelyet megerősített A. R. tanúvallomása.

Az I. rendű alperes 1997. december 12-én adott G. S. részére meghatalmazást a tehergépkocsik átadása tárgyában; azt igazolja A. R. és V.T.Sz. tanúk vallomása és a gépjárművek átadása tárgyában az I. rendű alperes által csatolt vámáru nyilatkozatok és számlák.

A felperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az okiratokkal szemben a bizonyítási kötelezettség az I. rendű alperes szerződés szegését illetően.

A teljesítés tényét támasztja alá a felperes által csatolt GAZ ... cég 2002. március 21-én kelt levele, amely szerint a felperes rendelkezésére álló 100 db GAZ típusú tehergépkocsit tárol.

Sz. tanú is megerősítette, hogy Pavlográdba kerültek a gépjárművek betárolásra. Nem nyert bizonyítást a tanú azon elmondása, hogy a gépkocsikkal kapcsolatosan kifogás merült fel, megtagadták volna a gépkocsik átvételét és az I. rendű alperessel a teljesítéssel kapcsolatban felszólították és tárgyalásokat folytattak volna.

A tanú előadta, hogy R. képviseleti joga 1998-ban szűnt meg, amellyel szemben az I. rendű alperes által csatolt munkakönyv igazolta, hogy a perbeli időszakban A. R. a felperes magyarországi képviselőjeként járt el.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes a csereszerződés alapján az ingatlant birtokba adta és a csereszerződésben rögzített gépjárművek átadásra kerültek a felperes részére, így a felperes által hivatkozott Ptk. 300. § (1) bekezdésben foglalt elállás, valamint a Bécsi Konvenció szerződésszegés és elállásra hivatkozott cikkeiben foglalt feltételek nem állnak fenn, ezért ezt a kereseti kérelmet ugyancsak elutasította az elsőfokú bíróság.

Mellőzte Sz. tanú meghallgatására tett felperesi indítványt, mivel maga a felperes csatolta a tanú levelét, amely szerint a gépjárművek a felperes rendelkezésére állnak. A gépkocsik átadás-átvétele tárgyában az I. rendű alperes által csatolt átadás-átvételi jegyzőkönyv, a gépjárművek adásvételéről kiállított számlák, a vámáru nyilatkozatok, valamint A.R. és U. tanúk vallomása megerősítik a 2002. március 21-én kelt levélben foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a keresetnek történő helyt adást.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást túlnyomó részt helyesen folytatta le; azt kifogásolta, hogy a 2002. március 21-én kelt bizonytalan eredetű levelet fogadta el bizonyítékként ahelyett, hogy a levelet aláíró Sz. tanú meghallgatását foganatosította volna.

Az elsődleges keresettel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy téves az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy azzal, miszerint az ingatlan kikerült az Oroszországi Föderáció tulajdonából, egyben kikerült a Kormányközi Megállapodás hatálya alól is. A szerződés nem tartalmaz korlátozó rendelkezést, amely a közvetlen állami tulajdonlás idejére tartaná csak fenn a szerződés hatályát. A nemzetközi szerződés nem tartalmazott rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a felépítmények elidegenítése esetén a további elidegenítésekhez a Magyar Állam hozzájárulására ne volna szükség.

Az elsőfokú bíróság nagy terjedelmű bizonyítást folytatott ugyan le, azonban a beszerzett bizonyítékok teljeskörű értékelésére nem vállalkozott a szükséges mértékben. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy az I. rendű alperes által csatolt teljesítési igazolásra és A. R. tanú vallomására nem lehet tényállást alapítani.

Az átadás-átvételi jegyzőkönyvek álláspontja szerint erősen aggályosak, nem megbízhatóak. Az I. rendű alperes ezen okiratokon feltüntetett székhelye csak 1998. január 23-tól került a cégnyilvántartásba bejegyzésre. A jegyzőkönyveken

feltüntetett adószám is későbbi időpontban került bejegyzésre. Ezzel összefüggésben az átadás-átvételi jegyzőkönyveken szereplő alperesi bélyegző 1997-ben nem létezhetett.

A tehergépkocsi átadás-átvételével kapcsolatban készült jegyzőkönyvben rögzített adatokkal kapcsolatban előadta, hogy a Dnyeprovi Regionális Vámhivatalhoz írt 2001. június 5-i levél és a június 15-én kapott válaszevélben az ukrán vámszervek közlik, hogy a Dnyeprovi Regionális Vámhivatal "Pavlográd" vámkirendeltségének tevékenységi körzetében vámszabadterület nem létezik, a ... Vállalat a vámkirendeltségen nincs bejegyezve és szállítmányok vámolását nem bonyolította. Csatolták a GAZ tehergépkocsi gyártó vállalat igazolását arról, hogy az alperes által a felperesnek állítólag átadott 100 tehergépkocsi közül 13 db legyártására az átadás-átvételi jegyzőkönyveken szereplő alváz és motorszámmal egyáltalán nem került sor. A fennmaradó tehergépkocsik közül 86 db-ot a gyártó a G. cégnek, míg 11 db-ot Mordáviába szállított le.

Hivatkozott továbbá arra, hogy A.R. 2001. január 16-án valótlan tartalmú nyilatkozatot tett a felperes nevében, mivel munkaviszonya 1999. február 1-jén megszűnt. Ugyanígy nem volt joga R. úrnak 2000. május 16-án tanúsítvány megnevezésű okiratot a felperes nevében aláírni.

Az ingatlannal kapcsolatban álláspontja szerint a K. Nagykövetség által átadott bérleti szerződések és kapcsolódó okiratok bizonyítják, hogy az ingatlan tényleges birtokba adása nem történt meg, azt folyamatosan az I. rendű alperessel összefonódásban lévő A. Kft. hasznosította.

Hivatkozott továbbá az I. rendű alperes és az A. Kft. közötti vezetési és tulajdonosi összefonódásra.

A vámárú nyilatkozatok csak azt igazolják, álláspontja szerint, hogy a G. Kft. 1996-ban hány db tehergépkocsit adott el az ... Ltd. részére.

A GAZ ... cég 2002. március 21-én kelt levele önmagában véve semmit nem bizonyít, eredete is kétséges.

Változatlanul fenntartotta Sz, tanú meghallgatására tett bizonyítási indítványát.

Az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Az elsődleges keresettel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az országgyűlési határozat a nemzetközi szerződéseket nem teszi a belső jog részévé. Ugyanakkor abban az esetben, ha a belső jog részévé vált volna a nemzetközi szerződés, az akkor sem kötelező a felekre, mivel a nemzetközi szerződés azt mondta ki, hogy akkor szükséges kormány-beleegyezés, amikor valamely ingatlan kikerül az állami vagyon köréből. Az felperes részére történő eladáskor a hozzájárulást megadták, ezt követően már nem minősül állami tulajdonnak, így nem is lett volna szükség a felperes által említett hozzájárulásra.

A per tárgyát képező szerződés alapján az I. rendű alperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került. A bejegyző határozat ellen a felperes fellebbezéssel élt, majd keresetet nyújtott be, ahol hivatkozott arra, hogy a szerződés érvényességéhez harmadik személy jóváhagyására lett volna szükség, amit a bíróság nem osztott és a keresetet elutasította.

A szerződéstől való elállással kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperes a szerződés aláírását követő három évig egyáltalán nem kifogásolta, hogy a birtokba adás nem történt meg, ami nem életszerű. Hivatkozott a felperes volt igazgatójának a tanúkénti meghallgatására, amely ellentétben állt az addigi felperesi nyilatkozatokkal.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben helytállóan utasította el a felperes módosított keresetét.

A felperes az elsődleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy közte és az I. rendű alperes között a csereszerződés nem jött léte érvényesen.

Az 1979. július 13. napján aláírt 145/2-49/79. számú megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között a Szovjetunióból a Magyar Népköztársaságba szállítandó gépek, berendezések, műszerek, műszaki kiszolgáltatást elősegítő szovjet műszaki központok bemutatóterem és lakóház magyarországi építése céljára földterületek biztosításáról és ezen létesítmények építési feltételiről szólt.

Ennek 2. cikk 1. pontja rögzítette azt, hogy az 1. cikkben megjelölt területeken felépítendő létesítmények a Szovjet Szocialista Köztársaság Szövetsége tulajdonát fogják képezni, amelyek azonban nem idegeníthetők el, és adhatók másnak használatra a magyar fél hozzájárulása nélkül. A létesítmények eladása esetén a Magyar Népköztársaságot elővételi jog illeti meg.

Mindezek egybevetéséből és a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerinti, a szavak általános elfogadott értelmezéséből az következik, hogy amennyiben a felépítményt a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége el kívánja idegeníteni ehhez a magyar fél hozzájárulása szükséges.

Ezt a megállapodást a két állam kormánya írta alá; azt a két állam egymás közötti jogviszonyában lehet alkalmazni.

Amikor a felperes a perbeli felépítmények tulajdonjogát megszerezte, a magyar fél az elővételi jogának fenntartása mellett azok elidegenítéséhez hozzájárult, így került sor 1992-ben a felperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére.

A fellebbezés kapcsán rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy a kormányközi megállapodásban arra vonatkozóan nincs rendelkezés, hogy valamennyi, ezt követő elidegenítéshez szükséges a magyar fél hozzájárulása, ez a szavak általánosan elfogadott értelmezéséből sem következik; abban utalás nincs arra, hogy az harmadik félre is kiterjedne.

A felterjesztett iratokból a másodfokú bíróság megállapította, hogy a b...-i 4146/7/A., a 4146/7/B. és a 4146/7/C. hrsz.-ú ingatlanok vonatkozásában az I. rendű alperes tulajdonjoga, csere jogcímén a 51.170/1997. számú határozattal került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre; mindhárom felépítmény vonatkozásában, még 1997-ben.

A Budapest ... kerületi 11798/2. hrsz. alatti ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányada vonatkozásában a felperes tulajdonjoga csere jogcímén az 57.458/2000/97.07.16. számú határozattal került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre.

A Ptk. 378. §-a szerint, ha a szerződő felek dolgok tulajdonának kölcsönös átruházására vállalnak kötelezettséget, az adásvétel szabályait kell megfelelően alkalmazni. Ebben az esetben mindegyik fél eladó a saját szolgáltatása és vevő a másik szolgáltatása tekintetében.

A Ptk. 365. § (1) bekezdése szerint, adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonát a vevőre átruházni és a vevőt a dolog birtokába bocsátani, a vevő pedig köteles a vételárat megfizetni és a dolgot átvenni.

Az adásvételi szerződés alapján az eladó legfőbb kötelessége a dolog tulajdonának a vevőre történő átruházása és a dolognak a vevő birtokába bocsátása.

A tulajdonjog az adásvételi szerződés megkötésével még nem száll át a vevőre, ehhez az átadás, illetőleg - ingatlan esetében - az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés is szükséges. Így jut a vevő olyan helyzetbe, hogy gyakorolni tudja a tulajdonjog tartalmához tartozó jogokat.

Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésen túlmenően az átadás-átvétel tényét igazolja az 1997. július 18-án felvett átadás-átvételi jegyzőkönyv, valamint A. R. tanúvallomása.

Mindezt alátámasztja B.Gy. tanúvallomása is, aki az I. rendű alperes megbízásából járt el a csereszerződéssel kapcsolatban, és aki az ingatlan átadásával összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy a csereszerződés megkötését megelőzően A.R. az I. rendű alperestől lakásként bérelte az ingatlant, ahol a társaság képviseletét kívánták kialakítani, azaz A.R. a csere tárgyát képező ingatlanban lakott.

Az okirati bizonyítékkal és a tanúvallomásokkal szemben a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az ingatlanokat ténylegesen nem kapta birtokba.

Az elállásra alapított igény körében az elsőfokú bíróság érdemben helyesen állapította meg, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség az I. rendű alperes szerződés szegését illetően.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy megalapozatlan a felperesnek az I. rendű alperesi szerződésszegésre való hivatkozása.

A felperes fellebbezése kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak teljes egészében megfelel; annak indokolásából megállapítható, hogy mely bizonyítékokat tekintett irányadónak a tényállás megállapítása és az abból levont jogi következtetés körében.

A felperes a fellebbezésében maga is rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében minden bizonyíték megjelölésre került.

Az I. rendű alperes cégkivonatából megállapítható székhely és adószámmal kapcsolatos eltérések a jelen perbeli jogvita elbírálása szempontjából irrelevánsak. Ugyancsak irreleváns a jelen ügyben, hogy A.R. a képviseleti jogának megszűnését követően kinek a nevében és hogyan járt el a perbeli csereszerződéstől független, egyéb jogügyletek során.

Az I. rendű alperes és az A. Kft. közötti vezetési és tulajdonosi összefonódásnak a csereszerződés teljesítésére nincs hatása.

A vámáru nyilatkozatok éppen azt igazolják, hogy az I. rendű alperes a tehergépjárműveken tulajdonjogot szerzett, és így mint tulajdonos jogosan rendelkezhetett azzal és tehetette a csereszerződés részévé.

A GAZ ... cég 2002. március 21-én kelt levelét a felperes maga csatolta az iratok közé, amelynek bizonyító erejét a fellebbezésben már kétségbe vonta.

A levél azt igazolja, hogy a felperes rendelkezésére jelenleg is tárolják a 100 db tehergépjárművet, és azt bármikor átadják a felperes képviselőjének. Mindezek alátámasztására a tanú meghallgatására nincs szükség, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványnak helyt adva a tanút jogsegélykérelem útján kívánta meghallgatni, azonban az nem vezetett eredményre, mivel a megadott lakcímen nem találták. Tartózkodási hely ismeretének hiányában pedig Magyarországon sem hallgatható meg tanúként.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság okszerűen megindokolta, hogy Sz. tanú meghallgatását miért nem foganatosította, amivel kapcsolatban kifejtett okfejtéssel a másodfokú bíróság egyetért.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ugyanakkor az I. rendű alperesnek a másodfokú eljárás során költsége merült fel, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az ügyvédi munkadíjból álló költsége megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2007. év hó április hó 6. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő